

Brusel 26. června 2026
(OR. en)

11218/26

Interinstitucionální spis:
2025/0400 (COD)

ENER 476
CLIMA 360
CONSOM 216
TRANS 460
AGRI 545
IND 454
ENV 863
COMPET 885
FORETS 101
CODEC 1328
IA 189

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Datum:	26. června 2026
Příjemce:	Delegace
Č. předchozího dokumentu:	10740/26
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, (EU) 2019/944 a (EU) 2024/1788, pokud jde o urychlení povolovacích postupů – obecný přístup

Delegace naleznou v příloze znění obecného přístupu k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, (EU) 2019/944 a (EU) 2024/1788, pokud jde o urychlení povolovacích postupů, jehož bylo dosaženo na zasedání Rady pro dopravu, telekomunikace a energetiku dne 26. června 2026.

Tento obecný přístup, kterým byl stanoven prozatímní postoj Rady k tomuto návrhu, je východiskem pro jednání s Evropským parlamentem.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, (EU) 2019/944 a (EU) 2024/1788, pokud jde
o urychlení povolovacích postupů**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 a čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jedním z hlavních faktorů, které způsobují zpoždění při realizaci energetických projektů, jsou pomalé a komplikované povolovací postupy, a to i pro připojení k soustavě. Dokončení elektrických přenosových soustav trvá přibližně deset let, z čehož více než polovina času připadá na povolování. Stejně tak povolování projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů může v závislosti na členském státě a použité technologii trvat až devět let. Instalace zařízení pro ukládání energie může v závislosti na technologii trvat rok až sedm let. Povolovací postupy pro výstavbu nebo přeměnu dobíjecích stanic podél dálnic a v depech může v některých členských státech trvat až dva roky. Pomalé povolování je mimo jiné způsobeno nesourodými administrativními systémy v rámci mnoha orgánů, nedostatečným personálním obsazením orgánů, délkou posuzování vlivů na životní prostředí, nedostatečným přijetím ze strany veřejnosti, omezenou digitalizací a dostupností dat, jakož i iniciováním správních a soudních přezkumů.

- (2) V posledních letech byla na úrovni Unie zavedena nová opatření, která mají urychlit povolovací postupy pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a do určité míry i pro projekty v oblasti infrastruktury. V roce 2022 bylo přijato nařízení Rady (EU) 2022/2577³ s cílem urychlit povolovací postupy pro projekty v oblasti obnovitelné energie a související infrastruktury. Jeho částečné uplatňování bylo prodlouženo nařízením Rady (EU) 2024/223⁴ do 30. června 2025. Kromě toho byla směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413⁵ změněna směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001⁶ s cílem zefektivnit správní postupy pro povolování zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů zavedením komplexního rámce pro povolování s kratšími lhůtami a jednoduššími pravidly. Pozměněná směrnice zahrnovala povinnosti mapování, povinnost vymezit oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, kde se očekává, že dopady projektů na životní prostředí budou nízké, a proto lze uplatnit rychlejší a jednodušší pravidla, a nepovinná opatření k zavedení oblastí pro zrychlené zavádění pro infrastrukturní projekty, kde jsou tyto projekty za určitých podmínek, jako je provedení strategického posouzení vlivů na životní prostředí v dané oblasti, osvobozeny od posuzování vlivů na životní prostředí.

³ Nařízení Rady (EU) 2022/2577 ze dne 22. prosince 2022, kterým se stanoví rámec pro urychlení zavádění energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 335, 29.12.2022, s. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2577/oj>).

⁴ Nařízení Rady (EU) 2024/223 ze dne 22. prosince 2023, kterým se mění nařízení (EU) 2022/2577, kterým se stanoví rámec pro urychlení zavádění energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L, 2024/223, 10.1.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/223/oj>).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652 (Úř. věst. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

- (3) K zajištění toho, aby Unie dosáhla svých ambiciózních cílů v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a cíle klimatické neutrality do roku 2050, je potřeba administrativní povolovací postupy koordinovaným a harmonizovaným způsobem ještě více zjednodušit a zkrátit. Směrnice (EU) 2018/2001 neřešila důležité problémy, které výrazně zpožďují povolovací postupy a integraci obnovitelných zdrojů energie do soustavy, jako jsou pomalé povolovací postupy pro soustavy, samostatné ukládání energie nebo dobíjecí stanice, nedostatečné přijetí ze strany veřejnosti nebo nedostatečná digitalizace postupů. Uvedená směrnice navíc zahrnuje pouze některá opatření z nařízení (EU) 2022/2577, ale postrádá několik důležitých opatření, která v něm byla obsažena a která přestala platit, jako je rozšíření priority projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů nad rámec environmentálních aspektů a zefektivnění dodržování některých environmentálních pravidel. V neposlední řadě je třeba provést některé cílené změny stávajících opatření obsažených ve směrnici (EU) 2018/2001, aby byla zajištěna jejich plná účinnost.
- (4) Článek 15c směrnice (EU) 2018/2001 ukládá členským státům povinnost určit oblasti pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie alespoň pro jednu technologii v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Pro účely takového určení mohou členské státy vyloučit některé oblasti z toho, aby se staly oblastmi pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, a to z důvodu jejich vysoké environmentální hodnoty a citlivosti. Aby však nebyly ohroženy cíle určení oblastí pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie, neměly by členské státy vymezovat rozsáhlá území, na nichž instalace projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů není a priori možná z důvodů ochrany životního prostředí včetně ochrany krajiny, neboť tyto projekty budou podléhat příslušným specializovaným posouzením vlivů na životní prostředí, která umožní identifikovat potenciální dopady na životní prostředí a řešit je. Za rozsáhlé by území mělo být považováno v případě, že vyloučení projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů na tomto území ohrožuje dosažení vnitrostátního příspěvku členského státu k výrobě energie z obnovitelných zdrojů, který je stanoven v jeho integrovaném vnitrostátním plánu v oblasti energetiky a klimatu. Omezení zůstávají možná, pokud členský stát v plánech regionálního nebo místního rozvoje určil dostačující počet oblastí pro zavádění obnovitelných zdrojů energie, aby splnil vnitrostátní nebo regionální cíle pro konkrétní druh energie z obnovitelných zdrojů v souladu se svým integrovaným vnitrostátním plánem v oblasti energetiky a klimatu.

- (5) K zdlouhavé realizaci příslušných energetických projektů nadále přispívají nedostatečné procesy účasti veřejnosti, které vedou k odporu v podobě iniciování správních a soudních přezkumů. Přezkumy vedou k dalším krokům mimo předpokládané lhůty správních povolovacích postupů, což vede k nepředvídaným zpožděním, jejichž délka se liší v závislosti na rychlosti soudního řízení v daném členském státě. Nedostatečné přijetí ze strany veřejnosti je jednou z hlavních překážek v povolovacích postupech k využívání obnovitelných zdrojů energie, a tím i v jejich zavádění na trh. Zajištění účasti místních komunit na projektech v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, zejména na těch větších, může zvýšit jejich přijatelnost pro veřejnost. Členské státy by proto měly přijmout opatření, aby alespoň velké projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů sdílely své přínosy s místními občany a komunitami v blízkosti daných projektů prostřednictvím přímé nebo nepřímé účasti, aniž by byla dotčena svobodná volba dodavatele v souladu s článkem 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944⁷. Tato opatření mohou zahrnovat opatření přímé finanční účasti v různých formách, jako jsou systémy sdíleného vlastnictví, včetně spolupráce s energetickými komunitami; programy crowdfundingu nebo programy vlastní spotřeby energie z obnovitelných zdrojů či sdílení energie, nebo opatření nepřímé finanční účasti, jako je podpora zakázek a vytváření pracovních míst pro místní komunity, včetně vzdělávacích programů; veřejně prospěšné fondy; finanční kompenzace místním komunitám v blízkosti projektu, příjmy z místních daní, jako jsou příjmy z daně z nemovitostí plynoucí z projektu, jež obdrží obec, v níž se nachází, výstavba a údržba veřejné infrastruktury v blízkosti projektu; slevy z ceny elektřiny nebo podpora zranitelných zákazníků a osob postižených energetickou chudobou. Členské státy se mohou rozhodnout uplatňovat odlišná opatření pro sdílení přínosů v závislosti na konkrétní technologii, umístění a velikosti projektu. Členské státy mohou zavést nebo zachovat systémy sdílení přínosů, pokud jde o projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, na něž se nevztahuje povinnost sdílení přínosů stanovená v této směrnici.

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

- (6) Místní odpor, který často pramení z netransparentnosti, a nedostatečné zapojení komunity mohou vést ke zpoždění povolovacích postupů a následným soudním sporům. Včasné a vhodné zapojení veřejnosti je u projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů jednoznačným faktorem úspěchu, jak je uvedeno v doporučení Komise (EU) 2024/1343⁸. Nezávislý zprostředkovatel nebo příslušný veřejný orgán působící jako zprostředkovatel může urychlit zavádění velkých zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů o výkonu nad 10 MW tím, že bude podporovat konzultace mezi předkladateli projektů a místními komunitami, podle potřeby před zahájením povolovacího postupu a v jeho průběhu, s cílem podpořit dialog a dosáhnout konsensu mezi příslušnými stranami v průběhu celého procesu a předejít právním sporům.

⁸ Doporučení Komise (EU) 2024/1343 ze dne 13. května 2024 o urychlení povolovacích postupů pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a související infrastruktury (Úř. věst. L, 2024/1343, 21.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/1343/oj>).

- (7) Mezi překážky, které povolovací postupy zpomalují, patří nedostatek zdrojů povolovacích orgánů a nedostatečná digitalizace povolovacích postupů a dostupnost údajů. Klíčovými nástroji pro urychlení postupů a zvýšení efektivity pro všechny zúčastněné strany jsou digitalizace a vhodné využití prvků umělé inteligence. Umožňuje rychlejší vyřizování žádostí příslušnými orgány a předkladatelům projektů umožňuje rychlý přístup k jasným informacím o procesních krocích a požadavcích od samého počátku, čímž zajišťuje transparentnost a monitorování. Digitalizace povolovacích postupů však zaostává, protože je často rozptýlena mezi povolovací postupy a kroky u různých příslušných orgánů a ve většině členských států neexistuje jednotný digitální proces⁹. Navíc se často používá více digitálních portálů pro zpracování stejné projektové žádosti a interoperabilita není vždy zajištěna. To vede k vysoké administrativní zátěži pro předkladatele projektů, omezené vnitřní koordinaci mezi orgány, které se zabývají povolovacími postupy na různých úrovních, nedostatečnému přehledu o stavu žádosti a nejasnostem ohledně překážek, které zpomalují povolovací postupy. Zpřístupnění digitálního portálu nebo několika propojených portálů na vnitrostátní úrovni pro všechny kroky povolovacích postupů pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, ukládání energie a soustav, může zajistit jednotnější digitalizaci, interoperabilitu a transparentnost mezi různými povolovacími orgány v členských státech a v konečném důsledku urychlit povolovací postupy.

⁹ Evropská komise: Generální ředitelství pro energetiku, COWI, Eclareon and Prognos, Monitoring the implementation of the Commission recommendation and guidance on speeding up permit-granting procedures for renewable energy and related infrastructure projects – Final report (Monitorování provádění doporučení a pokynů Komise k urychlení povolovacích postupů pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a související infrastruktury – Závěrečná zpráva), Úřad pro publikace Evropské unie, 2025, s. 31.

Takový portál nebo portály by mohly žadatelům umožnit, aby podávali své žádosti a kontrolovali jejich stav a přiřazovali je příslušným orgánům, a orgánům pak umožnit jejich zpracování, neboť budou mít přístup ke všem relevantním údajům a informacím, aniž by bylo nutné provádět průběžné kroky v papírové podobě. Součástí tohoto portálu nebo portálů by měly být funkce, mimo jiné na bázi umělé inteligence, které umožní jednotnému kontaktnímu místu, dalším orgánům a žadatelům zkontrolovat stav žádosti a případná zpoždění, jakož i dodržování lhůt pro vydání povolení. Kromě toho by měl umožnit získávání statistických údajů pro kontrolu celkového pokroku dosaženého v povolovacích postupech v členských státech. Formát zvolený pro ukládání a sdělování příslušných údajů shromážděných prostřednictvím portálu či portálů by případně měl být interoperabilní. Portál nebo portály by měl (měly) usnadnit plnění povinností jednotného kontaktního místa, které by mělo mít přístup ke všem relevantním údajům a informacím. Členské státy mohou využívat stávající portál nebo portály, které pokrývají jednotlivé fáze povolovacího postupu, a zajistit jejich interoperabilitu, aby pokrývaly všechny tyto požadavky. Kromě toho lze přístup k relevantním environmentálním a geologickým údajům a rozhodnutím dostupným na jednotném portálu založeném na digitálním geografickém informačním systému, který je uveden v čl. 10 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady [xxxxx], zabezpečit rovněž prostřednictvím zajištění interoperability s jinými stávajícími vnitrostátními platformami.

Při vývoji dostupného digitálního portálu nebo portálů je možno využít výměny osvědčených postupů na relevantních fórech, jakož i technické pomoci, mimo jiné prostřednictvím Nástroje pro technickou podporu zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/240, a opatření na budování kapacit realizovaných na úrovni Unie.

- (8) Zrychlení a zkrácení lhůt pro vydávání povolení musí být doprovázeno dalšími opatřeními, která zajistí jejich účinnost v praxi. Směrnice (EU) 2018/2001 zavádí tiché schválení pro některá rozhodnutí, konkrétně pro průběžné kroky povolovacího postupu v oblastech pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie a pro konečná povolení pro všechna malá solární zařízení s výkonem nižším než 100 kW. Vzhledem k potřebě urychlit zavádění obnovitelných zdrojů energie a ke skutečnosti, že vytváření oblastí pro zrychlené zavádění obnovitelných zdrojů energie je časově náročný proces, je vhodné uplatnit podobné opatření také v povolovacích postupech vztahujících se na projekty umístěné mimo oblasti pro zrychlené zavádění. V těchto postupech by měly mít členské státy možnost stanovit, že pojem tichého schválení se použije na průběžné správní kroky, které jsou tvořeny všemi správními kroky učiněnými v rámci celého povolovacího postupu, včetně uspořádání konzultace nebo vyžádání si stanovisek různých subjektů nebo orgánů, nebo konečného rozhodnutí. Ustanoveními této směrnice není dotčena možnost členských států uplatnit tiché schválení ohledně rozhodnutí týkajících se životního prostředí, pokud je v jejich právních systémech taková možnost stanovena. Aby bylo zajištěno účinné uplatňování tohoto opatření a zaručena práva třetích osob na soudní ochranu, měly by příslušné orgány zveřejnit, že rozhodnutí bylo přijato v rámci tichého schválení.

- (9) Modernizace stávajících zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů má významný potenciál přispět k dosažení cílů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Vzhledem k tomu, že stávající pevninská zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů jsou obvykle instalována v lokalitách s významným potenciálem obnovitelných zdrojů energie, může modernizace zajistit další využívání těchto lokalit, a tím zajistit efektivní využívání půdy a využívání nejlepších zdrojů obnovitelné energie. To platí hlavně pro větrné elektrárny na pevnině, zejména s ohledem na to, že v Evropě se blíží konec platnosti smluv na podporu výroby elektřiny v mnoha větrných elektrárnách na pevnině a že 26 GW stávajících větrných elektráren je v provozu již více než dvacet let¹⁰. Modernizace má i další výhody, například již existující připojení k soustavě, pravděpodobnou vyšší míru přijetí ze strany veřejnosti a znalost pravděpodobných dopadů na životní prostředí. Vzhledem k tomu, že modernizace větrných elektráren často vede k nižšímu počtu turbín instalovaných na stejném místě, je dopad modernizace větrných elektráren na životní prostředí omezený. Požadavky na prověření z hlediska životního prostředí nebo posuzování vlivů na životní prostředí by proto měly být sníženy nebo by se od nich mělo dokonce upustit, pokud modernizace stávající větrné elektrárny neznamena využití další plochy mimo obvod původního zařízení, zvyšuje celkový výkon zařízení a je v souladu s platnými opatřeními ke zmírnění dopadů na životní prostředí stanovenými pro původní zařízení na výrobu větrné energie. Aby bylo možné takto i nadále využívat nejlepší obnovitelné zdroje energie, neměla by být možnost modernizace projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů nepřiměřeně omezována v důsledku rozhodnutí o změně využití půdy, na níž se nacházejí stávající zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Tak by tomu mohlo být například v případě, kdy se využití této půdy změní z průmyslového na zemědělské.

¹⁰ WindEurope, 2024 *Statistics and the outlook for 2025-2030* (Statistiky za rok 2024 a výhled na roky 2025–2030).

- (10) Zařízení pro samospotřebu, včetně zařízení pro společně jednající samospotřebitele a místní energetická společenství, přispívají ke snížení celkové poptávky po zemním plynu, ke zvýšení odolnosti systému a k dosažení cílů Unie v oblasti obnovitelných zdrojů energie. Instalace solárních energetických zařízení a ukládání energie na stejném místě s výkonem nižším než 100 kW pravděpodobně nebude mít významné nepříznivé vlivy na životní prostředí ani na soustavu a nevyvolává obavy o bezpečnost. Mimoto malá zařízení obecně nevyžadují rozšíření kapacity v místě připojení k soustavě. V zájmu dalšího urychlení zavádění malých solárních zařízení a ukládání energie na stejném místě by členské státy neměly pro tato zařízení vyžadovat žádná správní povolení, s výjimkou povolení pro připojení k soustavě, jak je tomu již v několika členských státech. Sladění právních předpisů Unie se stávajícími osvědčenými postupy by mělo umožnit další urychlení harmonizovaného zavádění těchto zařízení. Členské státy mohou zavést povinnost pro účely registrace informovat příslušné orgány o instalaci tohoto zařízení a ukládání energie na stejném místě. Instalace solárních zařízení a zařízení pro ukládání energie na stejném místě s výkonem nad 100 kW ve stávajících nebo budoucích umělých stavebách obvykle nevyvolává obavy týkající se konkurenčního využití prostoru nebo dopadu na životní prostředí. Tato zařízení by proto měla mít výhodu zkráceného povolovacího postupu a měla by být s příslušnými zárukami osvobozena od povinnosti provést posouzení vlivů na životní prostředí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU¹¹.

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

(10a) Malé solární soustavy připojené do zásuvky jsou malá zařízení, která nevyžadují žádné střešní prostory, uživatelé je mohou snadno nainstalovat a odstranit a jsou obecně cenově dostupnější, čímž představují alternativu k tradičním solárním střešním zařízením, a jsou obzvláště vhodná k tomu, aby umožnila samospotřebu energie z obnovitelných zdrojů pro určité kategorie zákazníků, jako jsou nájemci nebo zranitelní zákazníci. Členské státy by měly podporovat instalaci malých solárních soustav připojených do zásuvky v budovách tím, že posoudí a odstraní neodůvodněné překážky jejich zavádění a současně zajistí odpovídající normy bezpečnosti a zabezpečení a stabilitu soustavy. Členské státy mohou za účelem ochrany kulturního nebo historického dědictví instalaci těchto systémů v určitých oblastech nebo strukturách omezit. Členské státy mohou rovněž omezit instalaci těchto systémů, pokud by ohrožily bezpečnost a stabilitu sítě, například pokud výsledná celková elektrická instalace nesplňuje příslušné bezpečnostní technické specifikace nebo pokud nelze zaručit koordinaci ochrany a účinnost odpojení.

- (11) Obnovitelná energie hraje klíčovou roli v dekarbonizaci energetického systému Unie, protože nabízí okamžitá řešení, která nahradí energii z fosilních paliv, a přispívá ke snížení cen energie a zvýšení energetické bezpečnosti. Povolení projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů by proto nemělo být příliš snadno zablokovatelné z důvodu pouhé existence jakéhokoli typu protichůdných zájmů. Členské státy by měly podporovat elektrárny a infrastrukturní aktiva pro energii z obnovitelných zdrojů, jako jsou zařízení pro ukládání energie na stejném místě a pro samostatné ukládání energie a související soustava a dobíjecí stanice, tím, že rozšíří stávající domněnku platnou pro střety se zájmy životního prostředí na všechny ostatní protichůdné zájmy, s výjimkou kulturního dědictví a případů, kdy je zřejmé, že tyto protichůdné zájmy musí mít přednost navzdory významným přínosům energie z obnovitelných zdrojů. V těchto případech by příslušný orgán neměl tuto domněnku uplatňovat. Projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které jsou považovány za projekty v převažujícím veřejném zájmu nad zájmy, které se netýkají životního prostředí, by měly být upřednostněny a povoleny. Aby bylo zajištěno harmonizované uplatňování této vyvratitelné domněnky, nemělo by být členskými státy umožněno zavádět výjimky při řešení všech typů konfliktů, včetně konfliktů v oblasti životního prostředí.

- (12) V zájmu urychlení zavádění obnovitelných zdrojů energie, souvisejících aktiv a jejich připojení k soustavě je vhodné rovněž upřesnit, jakým způsobem lze splnit zbývající podmínky pro uplatnění zvláštních odchylek stanovených v právních předpisech Unie v oblasti životního prostředí. Zejména pro účely příslušného práva Unie v oblasti životního prostředí by při posuzování toho, zda existují uspokojivá alternativní řešení konkrétního projektu v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, měla být tato omezení posuzování alternativních řešení omezena na uplatňování zvláštních odchylek stanovených v právních předpisech Unie v oblasti životního prostředí. Členské státy mohou stanovit různá pravidla pro celkové posouzení alternativ v rámci povolenáčního postupu. Rozsah tohoto posouzení by se měl omezit na alternativní řešení, která zajišťují dosažení stejných cílů jako daný projekt ve stejném nebo podobném časovém rámci a bez výrazně vyšších nákladů. Při porovnávání časového rámce a nákladů uspokojivých alternativních řešení by příslušné orgány měly zohlednit potřebu urychleného a nákladově efektivního zavádění energie z obnovitelných zdrojů v souladu s prioritami stanovenými v jejich integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu a jejich aktualizacích předložených podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999¹² a očekávanou rychlost dosažení uvedených priorit. Tato pravidla se použijí pouze pro účely posouzení alternativních řešení požadovaného podle směrnice o ochraně ptáků, směrnice o vodě a směrnice o ochraně přírodních stanovišť.

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

Podobně při uplatňování příslušné odchylky stanovené ve směrnici Rady 92/43/EHS¹³ je vhodné, aby příslušné orgány mohly v některých odůvodněných případech, kdy lze důvodně prokázat, že příslušný plán nebo projekt neovlivní nevratně ekologické procesy nezbytné pro zachování struktury a funkcí lokality, že nebude ohrožena celková soudržnost sítě Natura 2000, že bude zachována ekologická integrita lokality a že bude zajištěna vysoká úroveň ochrany lokalit sítě Natura 2000, povolit, aby kompenzační opatření byla prováděna souběžně s realizací takového plánu nebo projektu.

- (13) Urychlení zavádění samostatného ukládání energie má zásadní význam pro zvýšení flexibility energetického systému a zajištění systémové integrace výroby energie z obnovitelných zdrojů. Na samostatné ukládání energie by se proto měly vztahovat zrychlené povolovací postupy. Ukládání energie v malém měřítku s výkonem nižším než 100 kW pravděpodobně nebude mít významné nepříznivé účinky na životní prostředí nebo elektrizační soustavu a neočekává se, že by vyvolávalo obavy související s konkurenčním využitím prostoru. Vzhledem k tomu je vhodné zjednodušit povolovací postupy pro tento typ ukládání energie tím, že se zruší všechna správní povolení, s výjimkou povolení pro připojení k soustavě, a tato zařízení se s příslušnými zárukami osvobodí od povinnosti provádět posouzení vlivů na životní prostředí podle směrnice 2011/92/EU. Členské státy mohou zavést povinnost pro účely registrace informovat příslušné orgány o instalaci těchto projektů v oblasti ukládání energie. Je také třeba urychlit zavádění ukládání energie s výkonem nad 100 kW. Proto je vhodné zjednodušit povolovací postup stanovením maximální celkové lhůty šesti měsíců, s výjimkou přečerpávacích vodních elektráren, které musí splňovat přísnější environmentální požadavky, a proto vyžadují delší maximální celkovou lhůtu.

¹³ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

Tato pravidla by se měla vztahovat na ukládání energie, které nespadá do oblasti působnosti směrnice (EU) 2024/1788¹⁴. Pro zajištění systémové integrace výroby energie z obnovitelných zdrojů je nutné zvýšit flexibilitu zdrojů, zejména baterií elektrických vozidel, protože mohou přispět k přesunu poptávky po elektřině mimo špičku a ke snížení přetížení soustavy. Za tímto účelem by se mělo dále podporovat rychlejší a snadnější zavádění dobíjecí silniční infrastruktury, zejména pro osobní automobily, dodávky, nákladní automobily, autobusy nebo motocykly a plug-in hybridní vozidla nebo vozidla s čistě elektrickým pohonem. Na dobíjecí stanice na střídavý i stejnosměrný proud by se měly vztahovat zrychlené povolovací postupy, včetně povolení pro připojení k soustavě. Malé dobíjecí stanice s výkonem nižším než 100 kW pravděpodobně nebudou mít významný nepříznivý vliv na životní prostředí nebo elektrizační soustavu a neočekává se, že by vyvolávaly obavy související s konkurenčním využitím prostoru. Vzhledem k tomu je vhodné zjednodušit povolovací postupy pro tyto dobíjecí stanice tím, že se zruší všechna správní povolení, s výjimkou povolení pro připojení k soustavě, a tato zařízení se s příslušnými zárukami osvobodí od povinnosti provádět posouzení vlivů na životní prostředí podle směrnice 2011/92/EU. Členské státy mohou zavést povinnost pro účely registrace informovat příslušné orgány o instalaci těchto projektů dobíjecích stanic.

Je také třeba urychlit instalaci dobíjecích stanic s výkonem nad 100 kW. Proto je vhodné zjednodušit jejich povolovací postup, pokud takový postup existuje v rámci vnitrostátního právního systému, stanovením maximální celkové lhůty šesti měsíců.

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1788 ze dne 13. června 2024 o společných pravidlech pro vnitřní trh s plynem z obnovitelných zdrojů, se zemním plynem a s vodíkem a o změně směrnice (EU) 2023/1791 a zrušení směrnice 2009/73/ES (přepřracované znění) (Úř. věst. L, 2024/1788, 15.7.2024, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

- (14) Získání povolení pro připojení k soustavě, která mohou mít formu povolení, dohody nebo smlouvy, je zásadní a často časově náročnou součástí postupu výstavby a provozu zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Je proto vhodné dále zefektivnit lhůty pro postupy připojení k soustavě, které se vztahují na některé malé projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, zařízení pro ukládání energie a dobíjecí stanice, jakož i na modernizaci a hybridizaci projektů v oblasti obnovitelných zdrojů energie, a zavést jasná pravidla týkající se povinností provozovatelů soustav v průběhu povolovacích postupů.
- (14a) Zavedení příslušných postupů pro připojení k síti a souvisejících lhůt by mělo umožnit účinný a včasný přístup k síti v souladu s článkem 6 směrnice (EU) 2019/944 v platném vnitrostátním rámci, a to i v situacích přetížení sítě.
- (14b) Hybridizace zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů má významný potenciál přispět ke zlepšení integrace energetického systému a k dosažení cílů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů kombinací více technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, například připojením elektrolyzérů nebo větrných turbín ke stávajícímu solárnímu fotovoltaickému zařízení nebo kombinací výroby z obnovitelných zdrojů s ukládáním energie. Hybridizace zařízení využívá synergií a komplementarity různých obnovitelných zdrojů energie, čímž zajišťuje stabilnější dodávky energie a umožňuje zavést do energetického systému flexibilitu díky kombinaci výroby a ukládání energie. Kombinace různých technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů nebo energie z obnovitelných zdrojů s ukládáním energie ve stávajících lokalitách navíc umožňuje využívat stávající připojení k soustavě a nezbytnou infrastrukturu a snižuje potřebu záboru nové půdy a celkového posuzování vlivů projektů na životní prostředí.

- (15) Zpráva o budoucnosti evropské konkurenceschopnosti (tzv. Draghiho zpráva) a Akční plán pro cenově dostupnou energii¹⁵ uznávají pozitivní dopad nedávných reforem na urychlení povolovacích postupů. Upozorňují však také na zdlouhavé a nejisté povolovací postupy pro soustavy, které jsou hlavní překážkou rychlejší instalace nových kapacit nezbytných pro investic do čisté energie a snížení nákladů na energii v EU. Ačkoli existují zvláštní pravidla pro povolovací postupy podle směrnice (EU) 2018/2001, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1788¹⁶ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/869¹⁷, tyto režimy se nevztahují na obecná aktiva infrastruktury elektrizační soustavy. Proto je třeba ve směrnici (EU) 2019/944 stanovit obecné požadavky na povolovací řízení pro infrastrukturu přenosové a distribuční soustavy elektřiny, konkrétně v podobě požadavků na členské státy, aby zajistily, že tato řízení nepřekročí předepsanou maximální dobu trvání, a stanovení požadavků, které podpoří dodržování těchto lhůt. Nařízení (EU) 2022/869 a směrnice (EU) 2018/2001 obsahují pravidla pro povolování některých energetických projektů. V případě rozporu mezi uvedenými pravidly a pravidly stanovenými v této směrnici pro povolování některých elektroenergetických projektů by měla mít přednost uvedená pravidla.

¹⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Akční plán pro cenově dostupnou energii – Odhalení skutečné hodnoty energetické unie s cílem zajistit cenově dostupnější, účinnější a čistší energii pro všechny Evropany (COM(2025)79 final).

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1788 ze dne 13. června 2024 o společných pravidlech pro vnitřní trh s plynem z obnovitelných zdrojů, se zemním plynem a s vodíkem a o změně směrnice (EU) 2023/1791 a o zrušení směrnice 2009/73/ES (Úř. věst. L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/869 ze dne 30. května 2022, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě, mění nařízení (ES) č. 715/2009, (EU) 2019/942 a (EU) 2019/943 a směrnice 2009/73/ES a (EU) 2019/944 a zrušuje nařízení (EU) č. 347/2013 (Úř. věst. L 152, 3.6.2022, s. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj>).

- (16) Nedostatek zdrojů ve vnitrostátních orgánech a snížená digitalizace povolovacích postupů vedou ke zpožděním při udělování povolení pro infrastrukturu elektrizační soustavy a výrobní zařízení. Členské státy by měly zajistit, aby tyto orgány měly odpovídající lidské, finanční a technické zdroje, včetně dovedností, a nástroje a systémy digitálního řízení, které jim umožní vydávat rozhodnutí ve lhůtách stanovených ve směrnici.
- (17) Povolovací řízení podle směrnice (EU) 2019/944 by měla být jasná, účinná a transparentní a měla by být v souladu s plněním stávajícího plánu rozvoje distribuční sítě a desetiletého plánu rozvoje přenosové sítě. Od členských států se proto očekává, že stanoví a zveřejní objektivní a nediskriminační kritéria a povolovací postupy, které mimo jiné zohlední bezpečnost a zabezpečení elektrizační soustavy, využití půdy, energetickou účinnost, vlastnosti specifické pro žadatele o povolení, snížení emisí, význam urychlení zavádění energetické infrastruktury pro dosažení klimatické neutrality a alternativy projektu.
- (18) Vzhledem k naléhavosti rozvoje elektroenergetických infrastruktur se od členských států očekává, že zajistí, aby povolovací řízení zohledňovala charakteristiky projektu při posuzování nutnosti či neexistence nutnosti provést posouzení, včetně posouzení vlivů na životní prostředí, nebo vypracovat studie, povolení či zprávy. Příslušné vnitrostátní orgány by měly omezit posuzování a žádosti o informace od předkladatelů projektů na nezbytně nutnou míru a v každém možném případě zabránit duplicitě.

- (19) Aby se zvýšila předvídatelnost a jistota, pokud jde o délku trvání a náklady na povolovací řízení podle směrnice (EU) 2019/944, měly by být žádosti žadatelů o informace a dokumentaci konkrétní, specifické a časově omezené. Členské státy by proto měly zajistit, aby si vnitrostátní orgány vyžádaly od žadatelů příslušné informace pro vydání povolení v předem stanovené lhůtě počítané od obdržení žádosti a konkrétně stanovily obsah a podrobnosti všech požadovaných informací nebo údajů. Po uplynutí této lhůty by se žádosti o informace měly omezit na chybějící informace, které byly již dříve zjištěny nebo vyžádány orgánem, nebo na informace, které nemohly být vyžádány dříve, protože se týkají podstatné změny okolností, k níž došlo po podání žádosti o povolení projektu.
- (20) Při respektování zásady subsidiarity a vnitrostátních pravomocí a postupů by směrnice (EU) 2019/944 měla stanovit jasnou lhůtu pro rozhodnutí příslušných orgánů, která motivuje k účinnému vymezení a vyřizování postupů vedoucích k zavádění elektrizačních soustav. Členské státy nicméně mohou usilovat o zkrácení povolovacích postupů, pokud je to možné, zejména pokud jde o projekty rekonstrukce nebo modernizace stávající infrastruktury přenosové soustavy a výstavbu nové infrastruktury distribuční soustavy, které nemusí vyžadovat tak složitý povolovací postup jako nová přenosová infrastruktura.

- (21) V souladu s naléhavou potřebou zavést elektrizační soustavy pro dosažení cílů Unie v oblasti energetiky a klimatu a doprovodit lhůty pro povolovací postupy opatřeními, která zajistí jejich účinnost v praxi, by členské státy měly mít možnost stanovit, aby se zásada tichého schválení uplatňovala na průběžné správní kroky týkající se povolovacího postupu u projektů elektrizačních soustav, které jsou tvořeny všemi správními kroky učiněnými v rámci celého povolovacího postupu, včetně uspořádání konzultace nebo vyžádání si stanoviska různých subjektů nebo orgánů, nebo konečného rozhodnutí. Ustanoveními této směrnice není dotčena možnost členských států uplatnit tiché schválení ohledně rozhodnutí týkajících se životního prostředí, pokud je v jejich právních systémech taková možnost stanovena. Aby bylo zajištěno účinné uplatňování tohoto opatření a zaručena práva třetích stran na soudní ochranu, měly by příslušné orgány všechna přijatá rozhodnutí zveřejnit.

- (22) V zájmu snížení složitosti, zvýšení účinnosti a transparentnosti a posílení spolupráce mezi členskými státy by měla existovat kontaktní místa pro provozovatele přenosových nebo distribučních soustav elektřiny na podporu projektů v oblasti soustav nebo jiných síťových aktiv až do vydání rozhodnutí. Tato kontaktní místa budou žadatelům poskytovat pomoc a poradenství v rámci povolovacích řízení spojených s tímto typem infrastruktury. Aniž jsou dotčeny požadavky podle ústavního pořádku dotčeného členského státu, v zájmu zjednodušení a s ohledem na zvýšení účinnosti může členský stát, je-li to vhodné a proveditelné, soustředit tuto odpovědnost v jednotném kontaktním místě, kterým mohou být příslušné vnitrostátní orgány uvedené v článku 8 nařízení (EU) 2022/869 nebo kontaktní místa uvedená v článku 16 směrnice (EU) 2018/2001, neboť tyto orgány již tuto úlohu plní, pokud jde o povolování infrastrukturních projektů společného zájmu a projektů ve společném zájmu a projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů. Při slučování těchto úloh členské státy zajistí, aby na příslušné správní úrovni existovalo pouze jedno jednotné kontaktní místo, a poskytnou nástroje, které předkladatelům projektů pomohou vhodné zřízení nebo určené kontaktní místo určit. Členské státy by dále měly věnovat zvláštní pozornost zajištění toho, aby kontaktní místa měla dostatečné personální obsazení a zdroje a kapacity potřebné k plnění úkolů, za které jsou odpovědná.

- (23) Infrastruktura přenosové nebo distribuční soustavy je vzhledem ke své úloze při integraci obnovitelných zdrojů energie, řešení flexibility, ukládání energie a umožnění elektrifikace obecně zásadní pro dosažení klimatické neutrality. Vzhledem ke klíčové úloze infrastruktury elektrizační soustavy pro dosažení klimatické neutrality by členské státy měly při nezbytném posuzování jednotlivých případů předpokládat, že infrastruktura elektrizační přenosové nebo distribuční soustavy, včetně dodávek elektřiny z pevniny v přístavech, je v naléhavém veřejném zájmu a slouží veřejnému zdraví a bezpečnosti, s výjimkou případů, kdy se jedná o kulturní dědictví a kdy existují jasné důkazy, že tyto projekty mají významné nepříznivé účinky na životní prostředí, které nelze zmírnit nebo kompenzovat, a kdy je zřejmé, že tyto protichůdné zájmy musí navzdory důležitým přínosům infrastruktury elektrizační soustavy mít prioritu. V těchto případech by příslušný orgán neměl tuto domněnku uplatňovat. Infrastruktura přenosové nebo distribuční soustavy elektřiny, která je považována za projekt v převažujícím veřejném zájmu nad zájmy, které se netýkají životního prostředí, by před nimi měla mít přednost a měla by být schvalována co nejrychleji.

- (24) V zájmu urychlení zavádění elektrizačních soustav je vhodné upřesnit, jakým způsobem lze splnit podmínky pro uplatnění zvláštních odchylek stanovených v právních předpisech Unie v oblasti životního prostředí. Zejména by při posuzování toho, zda existují uspokojivá alternativní řešení konkrétního projektu v oblasti elektrizačních soustav, měla být tato omezení posuzování alternativních řešení omezena na uplatňování zvláštních odchylek stanovených v právních předpisech Unie v oblasti životního prostředí. Členské státy mohou stanovit různá pravidla pro celkové posouzení alternativ v rámci povolovacího postupu. Rozsah tohoto posouzení by se měl omezit na alternativní řešení, která zajišťují dosažení stejného cíle ve stejném nebo podobném časovém rámci a bez výrazně vyšších nákladů. Při porovnávání časového rámce a nákladů uspokojivých alternativních řešení by příslušné orgány měly zohlednit potřebu urychleného a nákladově efektivního zavádění soustav v souladu s prioritami stanovenými v jejich integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu a jejich aktualizacích předložených podle nařízení (EU) 2018/1999. Tato pravidla se použijí pouze pro účely posouzení alternativních řešení požadovaného podle směrnice o ochraně ptáků, směrnice o vodě a směrnice o ochraně přírodních stanovišť.

Podobně při uplatňování příslušné odchylky stanovené ve směrnici 92/43/EHS je vhodné, aby příslušné orgány mohly v některých odůvodněných případech, kdy lze důvodně prokázat, že příslušný plán nebo projekt neovlivní nevratně ekologické procesy nezbytné pro zachování struktury a funkcí lokality, že nebude ohrožena celková soudržnost sítě Natura 2000, že bude zachována ekologická integrita lokality a že bude zajištěna vysoká úroveň ochrany lokalit sítě Natura 2000, povolit, aby kompenzační opatření byla prováděna souběžně s realizací takového plánu a projektu.

- (25) Vzhledem k naléhavosti zavádění energetické infrastruktury, významu zefektivnění povolovacích řízení a skutečnosti, že posuzování vlivů na životní prostředí představuje v povolovacích řízeních nejdelší krok, je důležité tato posuzování minimalizovat, aniž by byla ohrožena ochrana životního prostředí. Rekonstrukce nebo modernizace stávající infrastruktury přenosové a distribuční soustavy a výstavba nové infrastruktury distribuční soustavy jsou projekty, které mají obecně minimální dopady na životní prostředí. Projekty rekonstrukce nebo modernizace mají běžně jen omezený rozsah a týkají se pouze části stávajících aktiv, u nichž byl dříve posouzen vliv na životní prostředí. V důsledku toho se vlivy takových projektů často omezují na vlivy stavebních prací, přičemž provoz aktiva má stejný nebo dokonce menší dopad než provoz projektu, na který byl zaměřen. Na druhé straně distribuční soustavy vzhledem k menší velikosti souvisejících projektů, nižší napěťové hladině aktiv a častějšímu budování v zastavěných oblastech blíže ke spotřebitelům nemívají na životní prostředí závažný vliv. V zájmu urychlení zavádění infrastruktury elektrizační soustavy a dosažení cílů neutrality z hlediska klimatu a obnovitelných zdrojů energie by proto mělo být členským státům umožněno, aby za určitých podmínek oprávněně vyňaly projekty uvedené v tomto bodě odůvodnění z posuzování vlivů na životní prostředí a z příslušných posouzení a posouzení jejich důsledků na ochranu druhů podle čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS¹⁸ a článku 5 směrnice 2009/147/ES¹⁹.

¹⁸ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

- (26) Přínosy zavádění elektroenergetické infrastruktury z hlediska snížení emisí dusíku do značné míry převyšují náklady na minimální emise, které jsou výsledkem jejich výstavby. Členské státy by proto měly zajistit, aby rychlé zavádění elektrické infrastruktury nebylo nijak omezeno dočasnými emisemi, které vznikají při její výstavbě.
- (27) Pro úspěch elektrifikace a energetické transformace jako celku má zásadní význam plánování vnitrostátní přenosové sítě, které odráží vývoj klimatické a energetické politiky a související změny ve spotřebě a výrobě. Stávající požadavky podle článku 51 směrnice (EU) 2019/944 se však vztahovaly pouze na některé provozovatele přenosových soustav a nestanovovaly dostatečně dlouhé období plánování, aby bylo možné zohlednit předvídatelné investice. Je důležité, aby se při rozšiřování přenosové soustavy počítalo s časovým horizontem nejméně patnácti let a aby se přednostně zvažovalo využití nefosilní flexibility, bezdrátových řešení a dalších alternativ k rozšiřování soustavy, aby se vycházelo ze společného scénáře vypracovaného s ostatními provozovateli soustav napříč odvětvími a aby bylo v souladu s ústředním scénářem v rámci desetiletého plánu rozvoje sítě v celé Unii. Pro zajištění transparentnosti a lepšího zapojení uživatelů soustavy, včetně odvětví výroby, průmyslu, datových služeb a dopravy, do plánování soustavy vyžaduje vazba na článek 55 směrnice (EU) 2024/1788 také jejich včasnou konzultaci během procesu tvorby společného scénáře, aby bylo možné předvídat investice.

- (28) S ohledem na změny směrnic (EU) 2018/2001 a (EU) 2019/944 a souběžné změny nařízení (EU) 2022/869 by Komise měla zavést jednotný přístup k povolovacím postupům pro energetické projekty. Směrnice (EU) 2024/1788 sice zavádí opatření ke zjednodušení a zefektivnění správních povolovacích postupů, ale je třeba provést cílenou změnu, aby byl zajištěn harmonizovaný přístup a jednotný rámec na úrovni Unie.
- (29) Nedostatek zdrojů ve vnitrostátních orgánech a omezená digitalizace povolovacích postupů vedou ke zpoždění při povolování zařízení na zemní plyn, zařízení na výrobu vodíku a infrastruktury vodíkové soustavy. Členské státy by měly zajistit, aby tyto orgány měly odpovídající lidské, finanční a technické zdroje, včetně dovedností, a nástroje a systémy digitálního řízení, které jim umožní vydávat rozhodnutí ve lhůtách stanovených ve směrnici.
- (30) Aby se zvýšila předvídatelnost a jistota, pokud jde o délku trvání a náklady na povolovací řízení podle směrnice (EU) 2024/1788, měly by být žádosti žadatelů o informace a dokumentaci konkrétní, specifické a časově omezené. Členské státy by proto měly zajistit, aby si vnitrostátní orgány vyžádaly od žadatelů příslušné informace pro vydání povolení v předem stanovené lhůtě počítané od obdržení žádosti a konkrétně stanovily obsah a podrobnosti všech požadovaných informací nebo údajů. Po uplynutí této lhůty by se žádosti o informace měly omezit na chybějící informace, které byly již dříve zjištěny nebo vyžádány orgánem, nebo na informace, které nemohly být vyžádány dříve, protože se týkají podstatné změny okolností, k níž došlo po podání žádosti o povolení projektu.

- (31) Pokud jde o schvalovací postupy podle směrnice (EU) 2024/1788, v souladu s významem zajištění rychlého zavedení vodíkových zařízení a infrastruktury vodíkové soustavy a splnění lhůt stanovených v uvedené směrnici by členské státy měly mít možnost stanovit, že institut tichého schválení se uplatní na průběžné správní kroky týkající se těchto projektů, které jsou tvořeny všemi správními kroky učiněnými v rámci celého povolovacího postupu, včetně uspořádání konzultace nebo vyžádání si stanoviska různých subjektů nebo orgánů, nebo pro konečné rozhodnutí. Ustanoveními této směrnice není dotčena možnost členských států uplatnit tiché schválení ohledně rozhodnutí týkajících se životního prostředí, pokud je v jejich právních systémech taková možnost stanovena. Aby bylo zajištěno účinné uplatňování tohoto opatření a zaručena práva třetích stran na soudní ochranu, měly by příslušné orgány všechna přijatá rozhodnutí zveřejnit.
- (32) V zájmu zjednodušení mohou členské státy považovat za vhodné a efektivnější svěřit úlohu jednotného kontaktního místa podle povinnosti stanovené směrnicí (EU) 2024/1788 příslušným vnitrostátním orgánům uvedeným v článku 8 nařízení (EU) 2022/869, neboť tyto orgány již tuto úlohu plní, pokud jde o povolovací postupy pro infrastrukturní projekty společného zájmu a projekty ve společném zájmu. Pokud se členské státy rozhodnou pro sloučení těchto funkcí, měly by věnovat zvláštní pozornost zajištění toho, aby kontaktní místa měla dostatečné personální obsazení a zdroje a kapacity potřebné k plnění úkolů, za které jsou odpovědná.

- (33) Zpřístupnění digitálního portálu nebo případně několika propojených portálů na vnitrostátní úrovni pro všechny kroky povolovacího postupu může zajistit jednotnou digitalizaci, interoperabilitu a transparentnost mezi různými povolovacími orgány v členských státech a v konečném důsledku povolovací postupy urychlit. Pokud je zřízen více než jeden portál, je zajištěno propojení mezi portály, a to tím, že každý portál přesměrovává uživatele nebo obsahuje odkazy na ostatní relevantní portály. Členské státy mají možnost zajistit vyšší stupeň vzájemného propojení, interoperability a komunikace mezi portály.
- (33a) Několik ustanovení této směrnice zavádí prahové hodnoty kapacity vyjádřené ve „wattech“ a členské státy, v nichž třífázové připojení není standardním typem připojení, by měly uplatňovat rovnocenné hodnoty kapacity pro připojení.
- (33b) Možností členských států stanovit výjimky, pokud jde o novou infrastrukturu přenosové nebo distribuční soustavy elektřiny, by neměla být dotčena ochrana vodních útvarů využívaných pro pitnou vodu nebo přírodní minerální vodu, a povinnosti ve vztahu k těmto vodním útvarům proto nadále platí.

(33c) Členské státy by měly mít možnost stanovit další výjimky pro menší uzavřené distribuční soustavy. Usnadní se tím účinné využívání stávající energetické infrastruktury průmyslových a obchodních lokalit nebo lokalit sdílených služeb nebo malých distribučních soustav v uzavřených rezidenčních lokalitách, kde při energetické transformaci hraje stále větší úlohu sdílená místní výroba a distribuce. Vzhledem k jejich omezenému významu pro hospodářskou soutěž by členské státy měly mít možnost nepovažovat provozovatele těchto soustav za provozovatele distribučních soustav za předpokladu, že si zákazníci zachovají svá klíčová práva podle směrnice (EU) 2019/944 a budou zavedena ochranná opatření, která zabrání negativním dopadům na spravedlivé rozdělení nákladů na síť, bezpečnost sítě nebo rozvoj režimů nebo služeb flexibility. Zákazníci by rovněž měli být účinně chráněni proti zneužívajícímu nebo diskriminačnímu chování provozovatele uzavřené distribuční soustavy, mimo jiné regulačním dohledem a vymáháním pravidel ze strany regulačních orgánů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice (EU) 2018/2001

Směrnice (EU) 2018/2001 se mění takto:

- 1) V čl. 2 druhém pododstavci se vkládají nové body 10a až 10f, které znějí:
 - 10a) „malými solárními soustavami připojenými do zásuvky“ fotovoltaické energetické systémy s výkonem do 800 wattů, které jsou připojeny k mikroinvertoru a zapojeny přímo do vnitrostátní standardní zásuvky, přes kterou budou napájet vnitřní elektrickou síť budovy.
 - 10b) „samostatným skladováním energie“ skladování energie, které není kombinováno se zařízením na výrobu energie, s výjimkou skladování energie, které je zahrnuto v oblasti působnosti směrnice (EU) 2024/1788;
 - 10c) „dobíjecí stanicí“ dobíjecí stanice ve smyslu čl. 2 bodu 52 nařízení (EU) 2023/1804;
 - 10d) „hybridizací“ přeměna zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, které není hybridním zařízením, na hybridní zařízení za stejným místem připojení;

10e) „hybridním zařízením“ zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, které kombinuje více technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů nebo které kombinuje jednu nebo více technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů se skladováním energie;

10f) „povolením pro připojení k soustavě“ výsledek postupu od úplné žádosti předkladatele projektu o připojení k soustavě až po rozhodnutí provozovatele soustavy o tom, zda lze projekt k soustavě připojit;“.

2) V článku 15c se doplňují nové odstavce 6 a 7, které znějí:

„6. Členské státy usilují o to, aby v rozsáhlých oblastech nevylučovaly rozvoj energie z obnovitelných zdrojů a související infrastruktury z důvodů ochrany životního prostředí, včetně ochrany krajiny, ledaže mohou prokázat, že by tyto typy zařízení a související infrastruktura způsobily v dané oblasti nevratné škody, které nelze zmírnit nebo kompenzovat při posuzování vlivů na životní prostředí podle směrnice 2011/92/EU a případně při příslušném posuzování podle čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS. Tento odstavec se použije, aniž jsou dotčeny aspekty národní obrany.

7. Členské státy mohou použití odstavce 4 prodloužit do 31. prosince 2027, a to v odůvodněných případech nebo je-li to nezbytné z důvodu administrativních nebo technických omezení pro konkrétní oblasti určené jako oblasti vhodné pro zrychlené zavádění jednoho nebo více druhů technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů.“

3) V článku 15d se doplňují nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„3. Členské státy přijmou opatření, která zajistí, aby část přínosů projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů s instalovaným výkonem nad 10 MW byla přímo či nepřímo přenesena na místní občany a komunity v blízkosti těchto projektů. Členské státy mohou uplatňovat různá opatření pro sdílení přínosů v závislosti na konkrétní technologii, umístění a velikosti projektu a na tom, zda je projekt projektem samospotřeby energie z obnovitelných zdrojů.

Členské státy mohou z povinnosti přijmout opatření pro sdílení přínosů vyjmout konkrétní technologie v případech, kdy technologie není dostatečně vyspělá na to, aby umožňovala nést další finanční zátěž, nebo konkrétní technologie, které nepředstavují hlavní prvky podílející se na vnitrostátních příspěvcích k cíli Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 v rámci jejich integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999.

4. U projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů s instalovaným výkonem nad 10 MW mohou členské státy určit nezávislého zprostředkovatele, který podporuje dialog mezi předkladatelem projektu a širokou veřejností. Zprostředkovatel je nezávislou třetí stranou, kterou může být veřejný orgán, a nemá žádný finanční podíl spojený s předkladatelem. Zprostředkovatel zasahuje pouze na žádost kterékoli z příslušných stran a:

- a) v případě potřeby usnadní veřejné konzultace, včetně včasných konzultací ve fázi před podáním žádosti o povolení;
- b) zapojí se do hledání řešení potenciálních obav místních komunit;
- c) zajistí podporu a transparentnost při výběru typu opatření pro sdílení přínosů, je-li to relevantní.

Členské státy mohou služby zprostředkovatele financovat stanovením poplatku hrazeného předkladateli projektů.“

4) Článek 16 se mění takto:

- a) v odstavci 3 se zrušuje věta, která zní:

„Žadatelé mohou předložit příslušné dokumenty v digitální podobě.“;

b) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Členské státy mohou zřídit na vnitrostátní úrovni digitální portál nebo propojené portály pro všechny kroky povolovacích postupů pro projekty v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, skladování energie a soustav.

Žadatelé podávají žádosti o povolení a všechny relevantní dokumenty požadované pro povolovací postup prostřednictvím digitálního portálu nebo propojených portálů. Digitální portál nebo propojené portály automatizují přidělování žádostí o povolení příslušným orgánům; ty zpracovávají příslušné žádosti a dokumenty v elektronické podobě a komunikují s žadatelem přímo na digitálním portálu nebo propojených portálech.

Digitální portál nebo propojené portály obsahují funkce, které žadateli umožní být informován o všech krocích povolovacího postupu, o stavu postupu a o rozhodnutích příslušných orgánů a kontrolovat dodržování lhůt pro udělení povolení stanovených v této směrnici. Digitální portál nebo propojené portály mohou zajistit přístup k relevantním údajům o životním prostředí a geologickým údajům a souvisejícím rozhodnutím, které jsou k dispozici na jednotném portálu založeném na digitálním geografickém informačním systému uvedeném v čl. 10 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady [xxxxx].

Digitální portál nebo propojené portály zveřejní roční statistické údaje o délce povolovacích postupů, přičemž jasně určí jednotlivé kroky povolovacího postupu a jejich délku. Tyto údaje jsou veřejně přístupné.

Jednotné kontaktní místo nebo místa uvedená v odstavci 3 mají za účelem plnění svých povinností přístup ke všem příslušným údajům a informacím dostupným na portálu.“

5) Článek 16b

se mění takto:

b) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. V rámci povolovacího postupu uvedeného v odstavci 1 a v odst. 2 druhém pododstavci mohou členské státy stanovit, aby v případě, že příslušné orgány nebo subjekty neodpoví ve stanovené lhůtě, byly konkrétní průběžné správní kroky považovány za schválené, s výjimkou rozhodnutí v oblasti životního prostředí, pokud taková možnost není stanovena v jejich právních systémech, a povolení pro připojení k soustavě. Všechna rozhodnutí se zveřejňují v souladu s platnými právními předpisy.“

6) Článek 16c se mění takto:

- a) odstavec 1 se zrušuje;
- b) vkládá se nový odstavec 2b, který zní:

„2b. V mezích povolených vnitrostátním ústavním pořádkem a aniž jsou dotčeny výlučné pravomoci autonomních regionálních a místních orgánů v oblasti využívání půdy a územního plánování, pokud členské státy změní status pozemku, na němž je umístěno zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, zajistí, aby toto zařízení mohlo být ještě modernizováno.“;

- c) doplňuje se nový odstavec 4, který zní:

„4. Pokud se při modernizaci zařízení na výrobu energie z větru zvýší celkový výkon zařízení bez využití další plochy půdy, sníží celkový počet instalovaných turbín a jsou dodržena platná opatření ke zmírnění dopadů na životní prostředí stanovená pro původní zařízení na výrobu energie z větru, je projekt osvobozen od všech platných požadavků na provedení procesu prověřování podle čl. 16a odst. 4, aby se určilo, zda projekt vyžaduje posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 4 odst. 2 směrnice 2011/92/EU nebo článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady [xxxxx], nebo na provedení posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 4 odst. 2 směrnice 2011/92/EU. Výjimka se použije, aniž jsou dotčeny aspekty národní bezpečnosti a změny v územním plánování.

Pokud modernizace zařízení na výrobu energie z větru nesplňuje požadavky uvedené v prvním pododstavci, použije se odstavec 2 tohoto článku.“

7) Článek 16d se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby povolovací postup uvedený v čl. 16 odst. 1 pro instalaci solárních energetických zařízení a skladování energie na stejném místě s celkovým instalovaným výkonem přesahujícím 100 kW do stávajících nebo budoucích umělých staveb, s výjimkou umělých vodních ploch, nepřekročil tři měsíce, pokud hlavním cílem těchto umělých staveb není výroba solární energie nebo skladování energie. Odchylně od čl. 4 odst. 2 směrnice 2011/92/EU a přílohy II bodu 3 písm. a) a b), samostatně nebo ve spojení s bodem 13 písm. a) uvedené směrnice, je instalace solárního energetického zařízení a skladování energie na stejném místě, která je uvedena v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, případně osvobozena od požadavku provést zvláštní posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92/EU.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„Pro instalaci solárního energetického zařízení a skladování energie na stejném místě s celkovým instalovaným výkonem 100 kW nebo nižším členské státy nevyžadují žádná správní povolení, včetně povolení týkajících se environmentálních aspektů, s výjimkou povolení pro připojení k soustavě. Aniž je dotčen odstavec 1, členské státy omezí uplatňování tohoto odstavce v lokalitách sítě Natura 2000 a jiných oblastech, na které se vztahují vnitrostátní systémy ochrany, a v chráněných oblastech kulturního nebo historického dědictví. Členské státy mohou stanovit povinnost oznámit instalaci tohoto zařízení a společné skladování energie.“;

c) doplňují se nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„3. Členské státy mohou z působnosti odstavců 1 a 2 vyloučit určité oblasti z důvodu ochrany kulturního nebo historického dědictví, zájmů národní obrany a bezpečnosti anebo z důvodu bezpečnosti či z důvodu zabezpečení soustavy.

4. Aniž jsou dotčena jakákoli nezbytná opatření k zajištění bezpečnosti, zabezpečení nebo stability sítě, odstraní členské státy regulační a neregulační překážky, které ovlivňují instalaci malých solárních soustav připojených do zásuvky s výkonem do 800 W v budovách a na nich. Členské státy mohou použití tohoto odstavce omezit, pokud byla zjištěna fakticky podložená rizika týkající se tržního zařízení nebo pokud výsledná celková elektrická instalace nesplňuje příslušné technické specifikace nebo normy, mimo jiné v případě, že nelze zaručit koordinaci ochrany a účinnost odpojení.“

8) Článek 16f se mění takto:

- a) poslední dvě věty se zrušují;
- b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„Dokud nebude dosaženo klimatické neutrality, členské státy zajistí, aby se plánování, výstavba a provoz zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a jejich připojení k distribuční soustavě, samotná související distribuční soustava, skladovací zařízení a dobíjecí stanice považovaly v povolovacím postupu za projekty v převažujícím veřejném zájmu a v takovém případě měly přednost při vyvažování jiných právních zájmů, než jsou zájmy uvedené v prvním pododstavci. Členské státy mohou vyloučit uplatnění této domněnky pro účely ochrany kulturního dědictví na základě právních kritérií pro zajištění harmonizovaného provádění a z důvodu zájmů národní obrany a bezpečnosti.

Členské státy mohou domněnky stanovené v prvním a druhém pododstavci uplatnit v rámci postupů územního plánování.“

- 9) Vkládají se nové články 16g až 16j, které znějí:

„Článek 16g

Neexistence alternativních nebo uspokojivých řešení a provádění kompenzačních opatření

1. Při posuzování, zda existují uspokojivá alternativní řešení k projektům zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, k připojení těchto zařízení k distribuční soustavě, k samotné související distribuční soustavě a ke skladovacím zařízením pro účely čl. 6 odst. 4 a čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43/EHS, čl. 4 odst. 7 písm. d) směrnice 2000/60/ES a čl. 9 odst. 1 směrnice 2009/147/ES, je podmínka neexistence uspokojivých alternativ splněna, pokud neexistují uspokojivá alternativní řešení, která by umožnila dosáhnout stejného cíle daného projektu, pokud jde o rozvoj stejného výkonu obnovitelné energie pomocí stejné technologie ve stejném nebo podobném časovém rámci a bez výrazně vyšších nákladů.
2. Při provádění kompenzačních opatření pro projekty zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, včetně finančních kompenzačních opatření, pokud to umožňuje vnitrostátní právo, připojení těchto zařízení k distribuční soustavě, samotnou související distribuční soustavu a skladovací zařízení mohou členské státy pro účely čl. 6 odst. 4 směrnice 92/43/EHS v případě, že lze dostatečně prokázat, že plán nebo projekt neovlivní nevratně ekologické procesy nezbytné pro zachování struktury a funkcí lokality a neohrozí celkovou soudržnost sítě Natura 2000 před zavedením kompenzačních opatření, povolit, aby tato kompenzační opatření byla prováděna souběžně s uskutečňováním projektu. Členské státy umožní, aby tato kompenzační opatření mohla být v průběhu času upravena v souladu se zásadou předběžné opatrnosti v závislosti na tom, zda se významné negativní vlivy očekávají v krátkodobém, střednědobém nebo dlouhodobém horizontu.

Povolovací postup pro samostatné skladování energie jiné než skladování vodíku

1. Povolovací postup pro samostatné skladování energie jiné než skladování vodíku zahrnuje všechna příslušná správní povolení k výstavbě, modernizaci a provozu samostatného skladování, včetně povolení pro připojení k soustavě a, jsou-li vyžadována, posouzení vlivů na životní prostředí a povolení z oblasti životního prostředí. Povolovací postup zahrnuje všechny správní fáze od potvrzení úplnosti žádosti o povolení až po oznámení konečného rozhodnutí o výsledku povolovacího postupu příslušným orgánem nebo orgány. Do 45 dnů od obdržení žádosti o povolení příslušný orgán potvrdí úplnost žádosti, nebo pokud žadatel nezaslal všechny informace potřebné k vyřízení žádosti, vyzve žadatele, aby bez zbytečného odkladu předložil úplnou žádost. Datum potvrzení o úplnosti žádosti příslušným orgánem slouží jako zahájení povolovacího postupu.
2. Členské státy nevyžadují žádná správní povolení, včetně povolení z oblasti životního prostředí, s výjimkou povolení pro připojení k soustavě, v případě instalace samostatného skladování energie jiného než skladování vodíku s celkovým instalovaným výkonem 100 kW nebo nižším. Odchylně od čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92/EU je instalace tohoto skladování energie osvobozena od požadavku na provedení zvláštního posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice. Členské státy omezí uplatňování tohoto pododstavce v lokalitách sítě Natura 2000 a jiných oblastech, na které se vztahují vnitrostátní systémy ochrany, a v chráněných oblastech kulturního nebo historického dědictví. Členské státy mohou stanovit povinnost oznámit instalaci nových projektů skladování.

3. Členské státy zajistí, aby povolovací postupy, včetně povolení pro připojení k soustavě a, jsou-li vyžadována, posouzení vlivů na životní prostředí, nepřekročily v případě samostatného skladování energie jiného než skladování vodíku s celkovým instalovaným výkonem nad 100 kW šest měsíců.

Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, včetně případů, kdy si tyto okolnosti vyžádají prodloužení lhůt potřebných pro posouzení podle platných právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí, mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit až o šest měsíců. Členské státy předkladatele projektu jasně informují o mimořádných okolnostech, které takové prodloužení odůvodňují.

V případě přečerpávacích vodních elektráren nesmí povolovací postup překročit tři roky. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, včetně případů, kdy si tyto okolnosti vyžádají prodloužení lhůt potřebných pro posouzení podle platných právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí, mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit. Členské státy předkladatele projektu jasně informují o mimořádných okolnostech, které takové prodloužení odůvodňují.

4. Doba trvání povolovacího postupu podle tohoto článku s výjimkou případů, kdy se shoduje s jinými administrativními fázemi povolovacího postupu, zahrnuje:
- a) dobu, po kterou se budují nebo modernizují projekty samostatného skladování energie;
 - b) dobu potřebnou pro administrativní fáze nezbytné pro významnou modernizaci sítě, která je nutná pro zajištění stability, spolehlivosti a bezpečnosti sítě;
 - c) dobu pro soudní odvolání a postupy a jiná řízení před soudem a mechanismy alternativního řešení sporů, včetně postupů pro vyřizování stížností a mimosoudních odvolání a postupů.

Povolovací postup pro dobíjecí stanice

1. Povolovací postup pro dobíjecí stanice zahrnuje všechna příslušná správní povolení k výstavbě, modernizaci a provozu dobíjecích stanic, včetně povolení pro připojení k soustavě a, jsou-li vyžadována, posouzení vlivů na životní prostředí a povolení z oblasti životního prostředí. Povolovací postup zahrnuje všechny správní fáze od potvrzení úplnosti žádosti o povolení až po oznámení konečného rozhodnutí o výsledku povolovacího postupu příslušným orgánem nebo orgány. Do 45 dnů od obdržení žádosti o povolení příslušný orgán potvrdí úplnost žádosti, nebo pokud žadatel nezaslal všechny informace potřebné k vyřízení žádosti, vyzve žadatele, aby bez zbytečného odkladu předložil úplnou žádost. Datum potvrzení o úplnosti žádosti příslušným orgánem slouží jako zahájení povolovacího postupu.
2. Pro instalaci dobíjecích stanic s celkovým instalovaným výkonem 100 kW nebo nižším členské státy nevyžadují žádná správní povolení, včetně povolení týkajících se environmentálních aspektů, s výjimkou povolení pro připojení k soustavě. Odchylně od čl. 2 odst. 1 směrnice 2011/92/EU je instalace těchto stanic osvobozena od případného požadavku na provedení zvláštního posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice. Členské státy omezí uplatňování tohoto pododstavce v lokalitách sítě Natura 2000 a jiných oblastech, na které se vztahují vnitrostátní systémy ochrany, a v chráněných oblastech kulturního nebo historického dědictví. Členské státy mohou stanovit povinnost oznámit instalaci projektů nových dobíjecích stanic.

3. Členské státy zajistí, aby povolovací postupy, včetně povolení pro připojení k soustavě a, jsou-li vyžadována, posouzení vlivu na životní prostředí, nepřekročily v případě dobíjecích stanic s celkovým instalovaným výkonem nad 100 kW šest měsíců. Je-li to řádně odůvodněno mimořádnými okolnostmi, včetně případů, kdy si tyto okolnosti vyžadají prodloužení lhůt potřebných pro posouzení podle platných právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí, mohou členské státy tuto lhůtu prodloužit až o šest měsíců. Členské státy předkladatele projektu jasně informují o mimořádných okolnostech, které takové prodloužení odůvodňují.
4. Doba trvání povolovacího postupu podle tohoto článku s výjimkou případů, kdy se shoduje s jinými administrativními fázemi povolovacího postupu, zahrnuje:
- a) dobu, po kterou se budují nebo modernizují projekty samostatných dobíjecích stanic;
 - b) dobu potřebnou pro administrativní fáze nezbytné pro významnou modernizaci sítě, která je nutná pro zajištění stability, spolehlivosti a bezpečnosti sítě;
 - c) dobu pro soudní odvolání a postupy a jiná řízení před soudem a mechanismy alternativního řešení sporů, včetně postupů pro vyřizování stížností a mimosoudních odvolání a postupů.

Povolovací postup pro hybridizaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů

1. Pokud hybridizace zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů podléhá procesu prověřování podle čl. 16a odst. 4, určení, zda projekt vyžaduje postup posouzení vlivů na životní prostředí, nebo posouzení vlivů na životní prostředí podle článku 4 směrnice 2011/92/EU, omezí se takový proces prověřování, určení nebo posouzení vlivů na životní prostředí na potenciální dopad vyplývající z doplnění ve srovnání s původním projektem.
 2. V mezích povolených vnitrostátním ústavním pořádkem a aniž je dotčena výlučná pravomoc autonomních regionálních a místních orgánů v oblasti využívání půdy a územního plánování, pokud členské státy změní status pozemku, na němž je umístěno zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, zajistí, aby byla možná hybridizace tohoto zařízení.“
- 10) Článek 17 se nahrazuje tímto:

Postupy pro připojení k soustavě

1. Členské státy zajistí, aby postupy pro připojení k soustavě nepřekročily:
 - a) šest měsíců v případě solárního energetického zařízení a skladování energie na stejném místě podle čl. 16d odst. 1 a 2, samostatného skladování energie podle čl. 16h odst. 2, dobíjecích stanic podle čl. 16i odst. 2. a modernizace nebo hybridizace stávajících zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů podle článků 16c a 16j, ledaže existují opodstatněné obavy z hlediska bezpečnosti nebo technická neslučitelnost součástí soustavy, anebo je-li vzhledem k velikosti zvýšení výkonu zapotřebí více času na provedení posouzení.
2. Ve lhůtách stanovených v čl. 16a odst. 1, čl. 16b odst. 1 a v odstavci 1 tohoto článku zvolí provozovatel soustavy jedno z těchto opatření:
 - a) v případě, že je k dispozici dostatečná kapacita a požadované připojení neovlivní stabilitu, spolehlivost a bezpečnost soustavy, požadované připojení k soustavě akceptuje a připojení povolí;
 - b) v případě nedostatečné kapacity soustavy navrhne, pokud je to technicky možné, smlouvu o flexibilním připojení v souladu s článkem 6a směrnice (EU) 2019/944.

3. Ve vhodných případech, pokud předkladatel projektu návrh smlouvy podle odst. 2 písm. b) odmítne, navrhne provozovatel soustavy z důvodu opodstatněných obav z hlediska bezpečnosti nebo technické neslučitelnosti součástí soustavy alternativní místo připojení k soustavě nebo alternativní předběžné datum připojení k soustavě anebo, pokud to není možné, žádost o připojení zamítne.“

Změny směrnice (EU) 2019/944

Směrnice (EU) 2019/944 se mění takto:

- 1) Článek 8 se nahrazuje tímto:

”

Článek 8

Povolovací řízení

1. V případech, kdy je pro výstavbu nebo provoz infrastruktury přenosové nebo distribuční soustavy elektřiny nebo souvisejícího vybavení nebo pro výstavbu nové výrobní kapacity vyžadováno povolení, jako je licence, povolení, koncese, souhlas nebo schválení, udělí členský stát nebo jím určený příslušný orgán takové povolení v souladu s odstavci 2 až 14. Členské státy nebo jimi určené příslušné orgány mohou rovněž udělovat na stejném základě povolení pro dodávky elektřiny a povolení pro velkoodběratele.
2. Členské státy, které zavedou systém povolování, musí:
 - a) stanovit objektivní a nediskriminační kritéria spolu s transparentními postupy, která musí splňovat každý podnik, jenž žádá o povolení k výstavbě a/nebo provozu nové výrobní kapacity, jakož i infrastruktury přenosové nebo distribuční soustavy;

- b) zveřejnit kritéria a postupy pro udělování povolení;
- c) zajistit, aby povolovací řízení pro takové výrobní kapacity a infrastrukturu nebo související vybavení v příslušných případech zohledňovala význam projektu pro vnitřní trhy s elektřinou a obnovitelnými zdroji energie;
- d) zajistit, aby povolovací řízení zohledňovala nutnost nebo neexistenci nutnosti provést posouzení v souladu se směrnicí Rady 92/43/EHS²⁰ a směrnicemi 2000/60/ES²¹, 2001/42/ES²², 2009/147/ES²³ a 2011/92/EU²⁴;
- e) zajistit existenci zvláštních, zjednodušených a zefektivněných povolovacích řízení pro malou decentralizovanou a/nebo distribuovanou infrastrukturu výrobních a distribučních soustav s ohledem na její omezenou velikost a možný vliv;
- f) zajistit, aby pokyny pro tato zvláštní povolovací řízení byly stanoveny a revidovány regulačními orgány nebo jinými příslušnými vnitrostátními orgány, včetně orgánů odpovědných za plánování, které mohou doporučit změny;

²⁰ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>)

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

- g) zajistit, aby všechna rozhodnutí byla zveřejněna;
- h) zajistit, aby žadatelé byli vyrozuměni o důvodech, které vedly k zamítnutí udělení povolení, a aby tyto důvody byly objektivní, nediskriminační, řádně podložené a opodstatněné a aby žadatelé měli k dispozici opravné prostředky;
- i) zajistit, aby příslušné vnitrostátní orgány měly dostatečné technické, finanční a lidské zdroje k vydání rozhodnutí o povolení v příslušných lhůtách.

3. Zavedou-li členské státy systém udělování povolení pro infrastrukturu přenosové nebo distribuční soustavy elektřiny,

členské státy rovněž:

- a) zajistí soulad systému povolování infrastruktury přenosové a distribuční soustavy s plánem rozvoje distribuční sítě a desetiletým plánem rozvoje přenosové sítě přijatými podle článků 32 a 51;
- b) zajistí, aby povolovací řízení, včetně všech relevantních postupů příslušných orgánů, nepřekročila dva roky, s výjimkou řádně odůvodněných případů, kdy mohou být prodloužena až o 30 měsíců;
- c) zajistí, aby bylo povolení infrastruktury přenosové nebo distribuční soustavy považováno za nezbytné pro integraci obnovitelných zdrojů energie, jakož i pro dosažení cílů v oblasti klimatu a energetiky a cíle klimatické neutrality.

Členské státy mohou stanovit, aby v případě, že příslušné vnitrostátní orgány nebo subjekty neodpoví ve lhůtě uvedené v písmenu b), byly konkrétní průběžné správní kroky považovány za schválené, s výjimkou rozhodnutí v oblasti životního prostředí, která musí být explicitní, pokud taková možnost není stanovena v jejich právních systémech.

Všechna rozhodnutí se zveřejní v souladu s platnými právními předpisy.

4. Členské státy zřídí nebo určí jedno nebo více kontaktních míst pro provozovatele přenosových nebo distribučních soustav. Tato kontaktní místa žadatele na jeho žádost a bezplatně provedou celým povolovacím řízením pro činnosti uvedené v odstavci 1 a usnadňují toto řízení až do vydání povolení příslušnými orgány na konci řízení. Po žadateli nesmí být vyžadováno, aby kontaktoval více než jedno kontaktní místo pro celé řízení.

Kontaktní místa mohou být stejná jako příslušné vnitrostátní orgány uvedené v článku 8 nařízení (EU) 2022/869 nebo kontaktní místa uvedená v článku 16 směrnice (EU) 2018/2001.

5. Zavedou-li členské státy systém udělování povolení pro infrastrukturu přenosové nebo distribuční soustavy elektřiny, zajistí, aby si v případě, že v žádostech chybí studie, zprávy a dokumentace potřebné pro řízení, příslušné vnitrostátní orgány ve spolupráci s dalšími relevantními orgány do tří měsíců od podání žádosti vyžádaly potřebné materiály od předkladatele projektu, přičemž uvedou jejich rozsah a úroveň podrobnosti. Při informování předkladatele projektu příslušný vnitrostátní orgán potvrdí, zda se na projekt vztahují domněnky podle odstavce 10. Po vyžádání nezbytných materiálů si příslušný orgán ani žádný jiný relevantní orgán nevyžádá dodatečné informace, studie, zprávy nebo posouzení, s výjimkou případů, kdy došlo k podstatné změně projektu nebo jeho okolního prostředí, v jejímž důsledku přestala být původní kritéria, na nichž byla založena rozhodnutí, vhodná, nebo kdy by jinak nebylo možné vydat kladné rozhodnutí založené na dostupných informacích. V takových případech poskytne příslušný vnitrostátní orgán předkladateli projektu k žádosti o dodatečné informace řádné odůvodnění.

6. Lhůta stanovená v odstavci 3 tohoto článku platí, aniž jsou dotčeny povinnosti vyplývající z platného práva Unie v oblasti životního prostředí a energetiky, včetně směrnice (EU) 2018/2001, prostředky soudní ochrany a jiná řízení před soudy a mechanismy alternativního řešení sporů, včetně řízení o stížnostech a mimosoudních prostředků nápravy, a je možné ji prodloužit o dobu trvání takových řízení.
7. Tento článek se použije, aniž jsou dotčeny články 7 až 10 nařízení (EU) 2022/869 a článek 15 a články 15b až 17 směrnice (EU) 2018/2001.
8. Dokud nebude dosaženo klimatické neutrality, členské státy zajistí, aby se plánování, výstavba a provoz infrastruktury přenosové nebo distribuční soustavy považovaly v rámci povolovacích řízení ve smyslu odstavce 1 za projekty v převažujícím veřejném zájmu, které slouží veřejnému zdraví a bezpečnosti, při vyvažování právních zájmů v jednotlivých případech pro účely čl. 6 odst. 4 a čl. 16 odst. 1 písm. c) směrnice 92/43/EHS, čl. 4 odst. 7 směrnice 2000/60/ES a čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2009/147/ES.

Dokud nebude dosaženo klimatické neutrality, členské státy zajistí, aby se v rámci povolovacích řízení mělo za to, že plánování, výstavba a provoz infrastruktury přenosové nebo distribuční soustavy jsou v převažujícím veřejném zájmu, a aby jim v takových případech byla dána přednost při vyvažování právních zájmů jiných než těch, které jsou uvedeny v tomto odstavci. Členské státy mohou vyloučit uplatnění této domněnky pro účely ochrany kulturního dědictví na základě právních kritérií pro zajištění harmonizovaného provádění.

9. Dokud nebude dosaženo klimatické neutrality, zajistí členské státy odchýlně od čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 1 a 2 směrnice 2011/92/EU a bodu 20 přílohy I a bodu 3 písm. b) přílohy II uvedené směrnice a odchýlně od čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS, aby příslušný orgán mohl za odůvodněných okolností, včetně potřeby urychlit zavádění infrastruktury elektrizační soustavy za účelem dosažení cílů v oblasti klimatické neutrality a obnovitelných zdrojů energie, osvobodit rekonstrukci nebo modernizaci stávající infrastruktury přenosové a distribuční soustavy, pokud to [...] nevyžaduje značné množství dalšího prostoru a je to v souladu s platnými opatřeními ke zmírnění dopadů na životní prostředí stanovenými pro původní zařízení, od:
- a) posouzení vlivů na životní prostředí podle čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 2 směrnice 2011/92/EU;
 - b) posouzení jejich důsledků pro lokality sítě Natura 2000 podle čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS;
 - c) posouzení jejich dopadů na ochranu druhů podle čl. 12 odst. 1 směrnice 92/43/EHS a článku 5 směrnice 2009/147/ES;
 - d) prověření podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady [xxxxx].

Tyto výjimky se nevztahují na rekonstrukci nebo modernizaci stávající infrastruktury přenosové a distribuční soustavy a výstavbu nové infrastruktury distribuční soustavy nebo souvisejícího vybavení, které by mohly mít závažný vliv na životní prostředí v jiném členském státě v souladu s článkem 7 směrnice 2011/92/EU.

Členské státy omezí uplatňování tohoto pododstavce v lokalitách sítě Natura 2000 a jiných oblastech, na které se vztahují vnitrostátní systémy ochrany, a v chráněných oblastech kulturního nebo historického dědictví.

10. V odůvodněných případech mohou členské státy uplatnit výjimky uvedené v odstavci 9 rovněž na výstavbu nové distribuční infrastruktury nebo souvisejícího vybavení, pokud příslušný záměr prošel prověřováním v souladu s čl. 4 odst. 2 směrnice 2011/92/EU, na jehož základě příslušný vnitrostátní orgán zjistil, že záměr pravděpodobně nebude mít závažný vliv na životní prostředí, zejména s ohledem na zvláštnosti oblasti, v níž je záměr umístěn, jako jsou městské a hustě zastavěné oblasti.

Tyto výjimky se nevztahují na výstavbu nové infrastruktury distribuční soustavy nebo souvisejícího vybavení, která by mohla mít závažný vliv na životní prostředí v jiném členském státě v souladu s článkem 7 směrnice 2011/92/EU.

Pokud prověřování uvedené v prvním pododstavci identifikuje pravděpodobný závažný vliv na životní prostředí, příslušný orgán do 45 dnů od podání žádosti informuje předkladatele projektu, že je nutné provést posouzení uvedené v odst. 9 písm. a), b) a c).

Členské státy omezí uplatňování tohoto pododstavce v lokalitách sítě Natura 2000 a jiných oblastech, na které se vztahují vnitrostátní systémy ochrany, a v chráněných oblastech kulturního nebo historického dědictví.

11. Plánování, výstavba a provoz infrastruktury přenosové a distribuční soustavy se považují za projekty přispívající k dlouhodobému snižování emisí dusíku a nevyžadují posouzení emisí dusíku v rámci posouzení, které může být provedeno za účelem dosažení souladu s článkem 6 směrnice Rady 92/43/EHS.
12. Posouzení vlivů na životní prostředí podle směrnice 2011/92/EU a případně příslušné posouzení podle směrnice 92/43/EHS pro projekt rozšíření, rekonstrukce nebo modernizace stávající infrastruktury přenosové nebo distribuční soustavy se omezí na posouzení potenciálního vlivu vyplývajícího ze změn nebo rozšíření ve srovnání s původní infrastrukturou přenosové nebo distribuční soustavy.
- 12a) Členské státy mohou vyjmout novou infrastrukturu přenosové nebo distribuční soustavy z povinností vyplývajících z uplatňování čl. 4 odst. 1 směrnice 2000/60/ES, s výjimkou a v rozsahu nezbytném pro ochranu vody využívané k produkci pitné vody nebo minerální vody, a to ve vztahu k:
- a) vodním útvarům ve zvláště chráněných oblastech podle čl. 7 odst. 3 směrnice 2000/60 ES,
 - b) vodním útvarům v určených oblastech s vodou využívanou k lidské spotřebě podle článku 8 směrnice (EU) 2020/2184,
 - c) vodním útvarům pro jímání přírodních minerálních vod v souladu se směrnicí 2009/54/ES.

- 12b) Článek 12 směrnice (EU) 2025/2360 lze vykládat tak, že neukládá žádné povinnosti v souvislosti s infrastrukturou přenosové nebo distribuční soustavy.
- 12c) Má se za to, že články 1 a 5 směrnice 2008/56/ES neukládají žádné požadavky na posouzení konkrétních projektů ohledně povolovacích postupů pro infrastrukturu přenosové nebo distribuční soustavy nebo větrné elektrárny na moři; tímto ustanovením není dotčeno právo členských států zavést nebo zachovat přísnější požadavky.
13. Členské státy mohou zřídit digitální portál nebo propojené portály pro správu žádostí ve smyslu odstavce 1, souvisejících procesů, vyřizovaných rozhodnutí a rozhodnutí vydaných, a to ve snadno dostupném formátu.

Takový portál nebo takové portály mohou zajistit přístup k příslušným údajům o životním prostředí a geologickým údajům a souvisejícím rozhodnutím, které jsou k dispozici na jednotném portálu založeném na digitálním geografickém informačním systému uvedeném v čl. 10 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady [xxxxx].“

- 2) Vkládá se nový článek 8a, který zní:

„Článek 8a

Neexistence alternativních nebo uspokojivých řešení a provádění kompenzačních opatření

14. Při posuzování, zda existují uspokojivá alternativní řešení k projektům infrastruktury přenosové nebo distribuční soustavy a souvisejícímu vybavení pro účely čl. 6 odst. 4 a čl. 16 odst. 1 směrnice 92/43/EHS, čl. 4 odst. 7 písm. d) směrnice 2000/60/ES a čl. 9 odst. 1 směrnice 2009/147/ES, je podmínka neexistence uspokojivých alternativ splněna, pokud neexistují uspokojivá alternativní řešení, která by umožnila dosáhnout stejného cíle daného projektu, pokud jde o rozvoj stejného výkonu pomocí stejné technologie ve stejném nebo podobném časovém rámci a bez výrazně vyšších nákladů.
15. Při provádění kompenzačních opatření, včetně finančních kompenzačních opatření, pokud to umožňuje vnitrostátní právo, pro projekty v oblasti infrastruktury přenosové nebo distribuční soustavy a související vybavení pro účely čl. 6 odst. 4 směrnice 92/43/EHS mohou členské státy v případě, že lze dostatečně prokázat, že plán nebo projekt neovlivní nevratně ekologické procesy nezbytné pro zachování struktury a funkcí lokality a neohrozí celkovou soudržnost sítě Natura 2000 před zavedením kompenzačních opatření, povolit, aby tato kompenzační opatření byla prováděna souběžně s uskutečňováním projektu. Členské státy mohou umožnit, aby tato kompenzační opatření mohla být v průběhu času upravena v souladu se zásadou předběžné opatrnosti v závislosti na tom, zda se významné negativní vlivy očekávají v krátkodobém, střednědobém nebo dlouhodobém horizontu.“

3) V článku 38 se doplňuje nový odstavec, který zní:

5. Bez ohledu na odstavec 2 mohou členské státy, nebo pokud je tak stanoveno, regulační orgán rozhodnout, že provozovatel malé uzavřené distribuční soustavy, který distribuuje více než 90 % elektřiny vlastníkově nebo provozovateli soustavy a podnikům ve skupině a navíc dodává elektřinu méně než 20 zákazníkům, nebo obytné soustavy, které distribuuji elektřinu do méně než 100 domácností, se nepovažují za provozovatele distribučních soustav podle této směrnice. Členské státy zajistí, aby byla zachována práva zákazníků podle článku 4, související práva týkající se přístupu k infrastruktuře sítě podle článku 6, jako je transparentnost, proporcionalita a nediskriminace, práva spotřebitelů podle kapitoly III včetně článku 21 v rozsahu, v jakém jsou dodávány domácnostem, a povinnosti podle čl. 31 odst. 1 a 2, čl. 33 odst. 1, článku 37 a článku 5 nařízení (EU) 2019/943. Výjimky nesmí vést k nepřiměřenému přesunu nákladů souvisejících se sítí na zákazníky sítí, kterým výjimka udělena nebyla, k nepříznivým dopadům na bezpečnost sítě nebo na rozvoj flexibility. Provoz na základě výjimky podle tohoto odstavce se oznámí regulačním orgánům, které v případě potřeby sledují a vymáhají práva a povinnosti podle tohoto odstavce.“

V článku 2 se doplňuje nová definice, která zní:

29a) „obytnou soustavou“ soustava, která distribuuje elektřinu vyrobenou místně do jedné nebo více budov v uzavřeném prostoru, který slouží převážně obytným účelům;“.

3) Vkládá se nový článek 40a, který zní:

„Článek 40a

Rozvoj sítě a pravomoci k přijímání investičních rozhodnutí

1. Všichni provozovatelé přenosových soustav předkládají nejméně jednou za dva roky regulačnímu orgánu nebo jinému orgánu, pokud členský stát pro tento účel určil jiný příslušný orgán, desetiletý plán rozvoje sítě založený na dosavadní a prognózované nabídce a poptávce po konzultaci se všemi příslušnými zúčastněnými stranami v souladu s odst. 2 písm. c). Tento plán rozvoje sítě obsahuje účinná opatření s cílem zajistit přiměřenost soustavy a bezpečnost dodávek. Provozovatel přenosové soustavy zveřejní desetiletý plán rozvoje sítě na svých internetových stránkách.

Členské státy usilují o zajištění koordinovaného plánování v rámci příslušných desetiletých plánů rozvoje sítě pro zemní plyn, vodík a elektřinu.

2. Desetiletý plán rozvoje sítě zejména:

- a) určuje pro potřeby účastníků trhu, kterou hlavní přenosovou infrastrukturu je třeba vybudovat nebo modernizovat v průběhu příštích deseti let a v průběhu příštích patnácti let, s přihlédnutím k potenciálu preventivních investic, které by umožnily uspokojit budoucí potřeby soustavy;
- b) zváží využití zdrojů v rámci nefosilní flexibility podle nařízení (EU) 2019/943, bezdrátových řešení podle nařízení (EU) [nařízení TEN-E podle návrhu COM(2025) xxxx] a dalších alternativ k rozšíření soustavy;
- c) vychází ze společného scénáře vypracovaného každé dva roky podle článku 55 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1788²⁵, který musí být v souladu s ústředním scénářem vypracovaným v souladu s článkem 11 nařízení (EU) [nařízení TEN-E podle návrhu COM(2025) xxxx]. Pro účely informovanějších investičních rozhodnutí lze rovněž zvážit analýzy citlivosti vypracované v souladu s článkem 11 nařízení (EU) [TEN-E Regulation as proposed by COM(2025)xxxx], jakož i další scénáře nebo citlivosti.

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1788 ze dne 13. června 2024 o společných pravidlech pro vnitřní trh s plynem z obnovitelných zdrojů, se zemním plynem a s vodíkem a o změně směrnice (EU) 2023/1791 a o zrušení směrnice 2009/73/ES ([Úř. věst. L, 2024/1788, 15.7.2024](#), ELI:<http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

- d) je v souladu s integrovaným vnitrostátním plánem v oblasti energetiky a klimatu a jeho aktualizacemi, zohledňuje aktuální stav integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených v souladu s nařízením (EU) 2018/1999, je v souladu s cíli stanovenými směrnicí (EU) 2018/2001, řídí se zásadou „energetická účinnost v první řadě“ v souladu s článkem 27 směrnice (EU) 2023/1791 a podporuje cíl klimatické neutrality stanovený v čl. 2 odst. 1 a čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119²⁶;
 - e) zahrnuje veškeré investice, o nichž již bylo rozhodnuto, a určuje nové investice, které musí být provedeny v příštích třech letech;
 - f) stanovuje časový rámec pro všechny investiční projekty.
3. K novým projektům v oblasti infrastruktury musí být připojeno vysvětlení, jak byla zohledněna bezdrátová řešení, zdroje v rámci nefosilní flexibility nebo jiné alternativy k rozšíření soustavy.
4. Při vypracovávání desetiletého plánu rozvoje sítě provozovatel přenosové soustavy plně zohlední potenciál spojený s využitím odezvy strany poptávky, zařízení pro ukládání energie či jiných zdrojů jakožto alternativy k rozšiřování soustavy a také předpokládanou spotřebu a výměnu s jinými zeměmi a investiční plány celounijních a regionálních sítí.

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI:<http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

5. Regulační orgán nebo jiný orgán, pokud členský stát pro tento účel určil jiný příslušný orgán, zajistí otevřenou a transparentní konzultaci se všemi skutečnými nebo potenciálními uživateli ohledně desetiletého plánu rozvoje sítě. Osoby nebo podniky, které se prohlašují za potencionální uživatele soustavy, mohou být požádány o předložení odůvodnění takových prohlášení. Regulační orgán nebo jiný orgán, pokud členský stát určil pro tento účel jiný příslušný orgán, zveřejní výsledek konzultačního procesu, zejména případnou potřebu investic.
6. Regulační orgán nebo jiný orgán, pokud členský stát určil pro tento účel jiný příslušný orgán, desetiletý plán rozvoje sítě schválí nebo požádá o jeho změnu a prověří, zda plán pokrývá všechny investiční potřeby, na které bylo poukázáno během konzultačního procesu, a zda je v souladu s nezávazným desetiletým plánem rozvoje sítě pro celou Unii (dále jen „plán rozvoje sítě pro celou Unii“) uvedeným v čl. 30 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2019/943. Vyvstanou-li jakékoli pochybnosti o souladu s plánem rozvoje sítě pro celou Unii, regulační orgán konzultuje ACER. Regulační orgán nebo jiný orgán, pokud členský stát určil pro tento účel jiný příslušný orgán, může požádat provozovatele přenosové soustavy, aby svůj desetiletý plán rozvoje sítě změnil.
- Příslušné vnitrostátní orgány přezkoumají, zda je desetiletý plán rozvoje sítě v souladu s vnitrostátním plánem v oblasti energetiky a klimatu předloženým podle nařízení (EU) 2018/1999.
7. Regulační orgán nebo jiný orgán, pokud členský stát určil pro tento účel jiný příslušný orgán, zveřejní výsledek konzultačního procesu, zejména případnou potřebu investic.

8. V případech, kdy nezávislý provozovatel soustavy nebo nezávislý provozovatel přenosové soustavy, s výjimkou převažujících důvodů mimo jeho kontrolu, neprovede investici, která měla být podle desetiletého plánu rozvoje sítě provedena v příštích třech letech, členské státy zajistí, aby se regulační orgán zavázal přijmout alespoň jedno z níže uvedených opatření, s cílem zajistit provedení dané investice, pokud je tato investice na základě nejnovějšího desetiletého plánu rozvoje sítě stále relevantní:
- a) požádat provozovatele přenosové soustavy o provedení daných investic;
 - b) zorganizovat nabídkové řízení otevřené libovolným investorům týkající se dané investice, nebo
 - c) zavázat provozovatele přenosové soustavy, aby přijal navýšení kapitálu k financování nutných investic a umožnil nezávislým investorům podílet se na daném kapitálu.
9. Pokud regulační orgán využije svého oprávnění podle odst. 8 písm. b), může zavázat provozovatele přenosové soustavy, aby souhlasil s jedním nebo více z následujících opatření:
- a) financování jakoukoli třetí osobou;
 - b) výstavba jakoukoli třetí osobou;
 - c) budování dotčených nových aktiv provozovatelem samotným nebo
 - d) provoz dotčených nových aktiv provozovatelem samotným.

Provozovatel přenosové soustavy poskytne investorům veškeré informace nutné pro uskutečnění investice, připojí nová aktiva k přenosové síti a obecně se vynasnaží co nejvíce podpořit provádění investičního projektu.

Príslušná finanční ujednání podléhají schválení regulačního orgánu.

10. Pokud regulační orgán využije svého oprávnění podle odstavce 8, jsou náklady daných investic pokryty odpovídající regulací sazeb.“
- 4) Článek 51 se zrušuje.

Článek 3

Změny směrnice (EU) 2024/1788

Směrnice (EU) 2024/1788 se mění takto:

- 1) Článek 8 se mění takto:
 - a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Je-li pro výstavbu nebo provozování plynárenských zařízení, zařízení na výrobu vodíku a infrastruktury vodíkové soustavy vyžadováno povolení, jako je licence, povolení, koncese, souhlas nebo schválení, udělí členské státy nebo jimi určené příslušné orgány povolení k výstavbě nebo provozování takových zařízení, infrastruktury, potrubí nebo souvisejícího vybavení na svém území v souladu s odstavci 2 až 11 a odstavcem 16. Členské státy nebo jimi určené příslušné orgány mohou rovněž udělovat na stejném základě povolení pro dodávky zemního plynu a vodíku a povolení pro velkoodběratele.“;
 - b) vkládají se nové odstavce 5a až 5d, které znějí:

- „5a. Členské státy zajistí, aby si v případě, že v žádostech chybí studie, zprávy nebo dokumentace potřebné pro řízení, příslušné vnitrostátní orgány ve spolupráci s dalšími dotčenými relevantními orgány do tří měsíců od podání žádosti vyžádaly potřebné materiály od předkladatele projektu, přičemž uvedou jejich rozsah a úroveň podrobnosti.

Po vyžádání nezbytných materiálů si příslušný orgán ani žádný jiný relevantní orgán nevyžádá dodatečné informace, studie, zprávy nebo posouzení, s výjimkou případů, kdy došlo k podstatné změně projektu nebo jeho okolního prostředí, v jejímž důsledku přestala být původní kritéria, na nichž byla založena rozhodnutí, vhodná, pokud by jinak nebylo možné vydat kladné rozhodnutí založené na dostupných informacích nebo pokud existují bezpečnostní obavy, vzhledem k nimž jsou zapotřebí dodatečné informace. V takových případech poskytne příslušný vnitrostátní orgán předkladateli projektu k žádosti o dodatečné informace řádné odůvodnění.

- 5b. Členské státy zajistí, aby příslušné vnitrostátní orgány byly vybaveny odpovídajícími technickými, finančními a lidskými zdroji, které jim umožní vydat rozhodnutí o povolení ve lhůtě stanovené v odstavci 5.

- 5c. V rámci řízení, v němž se uděluje povolení podle odstavce 1 pro zařízení na výrobu vodíku a infrastrukturu vodíkové soustavy, mohou členské státy stanovit, aby v případě, že příslušné vnitrostátní orgány neodpoví ve lhůtě uvedené v odstavci 5, byly konkrétní průběžné správní kroky považovány za schválené, s výjimkou rozhodnutí v oblasti životního prostředí, která musí být explicitní, pokud taková možnost není stanovena v jejich právních systémech.
- 5d. Všechna rozhodnutí budou zveřejněna v souladu s platnými právními předpisy.“;
- ba) za odstavec 6 se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „6a. Plánování, výstavba a provoz infrastruktury přenosové a distribuční soustavy se považují za projekty přispívající k dlouhodobému snižování emisí dusíku a nevyžadují posouzení emisí dusíku v rámci posouzení, které může být provedeno za účelem dosažení souladu s článkem 6 směrnice Rady 92/43/EHS.
- c) v odstavci 8 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
- „Kontaktní místa mohou být stejná jako příslušné vnitrostátní orgány uvedené v článku 8 nařízení (EU) 2022/869 nebo kontaktní místa vymezená podle článku 16 směrnice (EU) 2018/2001.“;

d) doplňuje se nový odstavec 16, který zní:

„16. Členské státy mohou zřídit digitální portál nebo propojené portály pro správu žádostí ve smyslu odstavce 1, souvisejících procesů, vyřizovaných rozhodnutí a rozhodnutí vydaných, a to ve snadno dostupném formátu. Takový portál nebo takové portály mohou zajistit přístup k příslušným údajům o životním prostředí a geologickým údajům a souvisejícím rozhodnutím, které jsou k dispozici na jednotném portálu založeném na digitálním geografickém informačním systému uvedeném v čl. 10 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady [xxxxx].“

Článek 4

Provedení

1. Členské státy do dvou let od přijetí směrnice uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tato ustanovení přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*